

मी सौ. हिया दिनेश झरकानी लग्नापुर्वीचे नाव झरना कमलेश तोलानी वय ३६ वर्षे, व्यवसाय नोकरी, रा. द्वारा श्री कमलेश तोलानी, २०६, रोहन पॉलेस सोनाग हॉलजवळ, उल्हासनगर २, जि ठाणे, मो. नंबर ९९६०१०९७८७ समक्ष पोलीस ठाण्यात हजर राहन लिहुन देते की,

मी वर नमुद पत्याकर माहेरी राहत असुन माझे लग्न दिनांक १६ डिसेंबर २०१८ रोजी श्री दिनेश श्याम झरकानी, रा. १/३२, बोरला सोसायटी, आयसीबायासीआय बॅक समोर, डॉ. सी. जी. रोड, चेंबुर पुर्व मुंबई ४०००७४ यांच्यासोबत धार्मिक रितीरिवाज व दोन्ही कुटुंबिंयाच्या राजीखुशीने कलब इमरॉल्ड, स्वस्तीक पार्क, चेंबुर मुंबई येथे झाले होते.

उल्हासनगर १८ माझे लग्न ठरविताना सासरचे लोकांनी सांगितलक होते की, आमचे चेंबुर मध्ये दोन प्लॅट आहेत. दोन मोठे दुकान आहे. त्यापैकी मी एक दुकानात टिक्कीचे शोरूम चालवितोव दुसरे भाड्याने प्रॉपर्टी दिले आहे. त्यापैकी ४० हजार रूपये भाडे मिळते, मुलगा इंजिनिअर आहे. त्यांचे बोलण्याबर विश्वास तुम्ही जिन्ही ठेवुन मी लग्नास होकार दिला. आम्ही लग्न ठरवायचा गेलो तेव्हा मुलाकडच्यांनी सांगितले की, लग्न मोठ्या हॉटेलमध्ये करून द्यावे लागेल व लग्नाचा पुर्ण खर्च तुम्हाला करावा लागेल ते आम्ही मान्य केले.

भावित. कच्ची एंगेजमेंट, म्हणजे शागुन चा कार्यक्रम दिनांक २४ जुन २०१८ रोजी मयुर हॉटेल, उल्हासनगर ३, येथे झाली तेव्हा क ५ ग्रॅमचे—एक, २ ग्रॅमचे एक, १ ग्रॅमचे एक असे एकुण ३ सोन्याच्या गिन्ही दिल्या होत्या. सदर एंगेजमेंटचा खर्च १०,००,०००/रु माझ्या वडीलांनी केला **५१४(अ)** एमरॉल्ड हॉटेल, चेंबुर, मुंबई सासरचे लोकांनी पसंत केले होते. सदर हॉटेलचे भाडे व जेवणाचा खर्च १७,५०,०००/रु माझ्या वडीलांनी केला. लग्नात मुलाला सोन्याचे ब्रेसलेट, चैन व अंगठी, तसेच ५०४,५०६, तिघांना प्रत्येकी एक सोन्याची अंगठी, तसेच सासरचे १५ नातेवाईकांना प्रत्येकी १ ग्रॅमचा सोन्याचा ३४ शिक्का आणि ४ नातेवाईकांना प्रत्येकी २ ग्रॅमचा सोन्याचा सिक्का, चांदीचे १०० ग्रॅम वजनाचे ३ सिक्के, चांदीची गाय, चांदीची तुळ्स, चांदीचे दोन कट्टोरे, चांदीची थाळी, सासरचे सर्व लोकांना बँग भरून ३५ हजार रूपयाचे कपडे, तीन ब्लॅककेट, मायक्रोवेव्ह आणि नॉनस्टिक सेट, २१ किलो मिठाई, ६१.८१ वेव्ह फरसाण इत्यादी दिले. लग्नात माझ्या आईवडीलांनी मला ७ लाख रूपये किमतीचा डायमंड सेट, २८/१६/०९१८ आणि ३० तोळे सोन्याचे दागिने दिले.

२५/१९/२०२२ दिनांक १४/१२/२०१८ रोजी आमच्याकडे “माता की चौकी”चा कार्यक्रम झाला तेव्हा सासरचे लोकांना खर्ची म्हणुन २१,०००/रु दिले. त्यानंतर मुलाला अंगठी सोठी रोख ५०,०००/—रु दिले वर पोषाखासाठी म्हणुन २०,०००/—रु सासुला ड्रेससाठी १०,०००/—रु तसेच लग्नाचे दुसरे दिवशी माझ्या माहेरी सतावरा (लग्नानंतरचा पहीला दिवस) कार्यक्रमात सासरच्यांना २१,०००/—रु API बाबुली माझे पतीला ४०० अमेरिकन डॉलर, तसेच माझ्या ऑस्ट्रेलियाहुन आलेला बहिणीने माझे पतीला अॅपलचे आयपॅड ६० हजार रूपये किमतीचे दिले व सासुला ५ हजार रूपयाची पर्स दिली तसेच सासरे ५००० रूपये किमतीची टायटन घडयाळ, इत्यादी रोख व भेटवस्तु दिलेल्या आहेत.

या व्यतिरिक्त एंगेजमेंट झाल्यापासुन लग्न होईपर्यंत जे सणवार आले त्या प्रत्येक सणाला मिठाई, खर्ची, भेटवस्तु इत्यादी भरभरून दिले आहे. एंगेजमेंटपासुन ते लग्नापर्यंतचा एकुण खर्च ८० लाख रूपये माझ्या आई वडीलांनी केला आहे.

ससरचे लोकांनी मला फक्त एक एंगेजमेंटची अंगठी, एक छोटेसे पेडेंट सेट आणि लग्नात मंगळसुत्र व मावस सासुने सोन्याचे एक कंगन एवढेच दिले होते.

लग्नानंतर मी सासरचे कुटुंबात नांदण्यास गेले होते. त्यावेळी माझे सासरे हयात होते. सासु सासरे व आम्ही पती पत्नी असे सोबत राहु लागलो. माझे पती इंजिनिअर असुन मी उच्चशिक्षित पीएचडी प्राफेसर आहे. लग्नाच्या चारपाच दिवसानंतर आम्ही पतीपत्नी सिंगापुर येथे हनिमुनसाठी गेले होतो.

काही दिवसानंतर मी, माझे पतीला त्यांची दोन दुकाने दाखवा म्हणुन वारंवार सांगितले तर ते टाळत होते. म्हणुन मी सासुला विचारणा केल्यावर तिने सांगितले की, “हमारी दो कबाडखाने जैसी दुकाने है एक दुकान में तुम्हारे ससुर टिक्की रिपेरिंग का काम करते है और दुसरा ४,०००/—रु भाडेपर दिया हुआ है” हे ऐकुन मला धक्काच बसला माझे पती सासुला सांगायाचे की, “झरना अपनी कमाई से पण्य का दुकान बनाकर देगी.”

कृति
द्वारा

मी नोकरी करूनही घरातील आपले गृहिणीचे कर्तव्य व्यवस्थीत पार पाडत होते. ला. दोन महिन्यानंतर सासु सासरे यांच्या लग्नाच्या वाढदिवस होता म्हणुन जेठने लोणावळा येथे गेस्ट हून बुक केले होते परंतु तिथे जाण्यापुर्वी मला समजले की, सदर गेस्ट हाउसमध्ये फक्त दोनच बैडर होत्या, एक सासु सासरे व दुसरी जेठ व जेठांनी यांच्यासाठी. याबाबत पतीला विचारल्यावर त्यांन “तुझे क्या करना है, चुप रहो वर्ना अपनी शादी खतरे में आ जायेगी” असे उत्तर दिले. अशी धमकी माझ्या पतीने मला बरेच वेळा दिलेली आहे.

माझे पती नेहमीच मला बोलायचे की, माझ्यावर खूप जबाबदारी आहे. तेंव्हा मी माझे पतीला विचारले की, मोठे भाऊ आईवडिलांना आर्थिक सहकार्य करीत नाहीत का?, तर माझ्या पतीने, “यह सब तुम मत पुछो वर्ना शादी खतरे में आ जायेगी”

आमच्या पहील्या लग्नाचे वाढदिवसाला माझ्या वडिलांनी २५ हजाराचा नवीन टिक्की पाठवला होता, तो मी घरी नसतांना आला तर सासरे यांनी कपाटावर ठेवून दिला. दोनतीन दिवस सांगीतले नाही, नंतर समजले की, माझ्या पतीने सदर टिक्की परत करून त्याच्या बदल्यात वॉशिंग मशिन आणले.

माझे सासरे यांच्या निधनानंतर माझी सासु आमचे वैवाहीक जीवनात खूपच दखल देत लागली, जाणुन बुजुन रात्री भिती वाटते असे सांगुन एकतर माझे पतीला तिच्यासोबत झोपायला बोलवुन घेत असे, ती नाराज होउ नये म्हणुन बरेच वेळी माझे पती तिच्यासोबत झोपत असत. तसेच आम्ही पतीपत्नी रात्री थोडे जरी फिरायला गेलो तर भांडण करायची. त्यामुळे सासुला देखील घेऊन जावे लागत. माझे पती देखील माझे सोबत बाहेर असतांना, “मां अकेली घरपर है, चलो घर चलते है” असे बोलून माझा हिरेमोड करीत असे. मी सासुच्या चुकीच्या वागण्याला जर हरकत घेतली तर सासु मला शिवीगाळ करीत, “हरामजादी तु निकल जा मेरे घर से, तेरे साथ दिनेश सोता तो है” असे घालून पाडून बोलत असे. आम्हा पतीपत्नीस एकांत मिळावा या उद्देशाने बरेच वेळा मी खर्च करून त्याला बाहेर घेऊन जात असे.

मी गरोदर राहिल्यानंतर मला मानसीक शांतता व आरामाची गरज असतांना माझे पतीने मला रेल्वेने माहेरी आणुन सोडले व ते चारपाच दिवस जेठ जेठांनी व सासु यांच्यासोबत गुजरातला फिरायला गेले होते. सततचा मानसीक त्रास व ताणतणाव यामुळे माझा दुसरे महिन्याचा गर्भ मिसकरैज झाला.

माझे मिसकरैज झाल्यानंतर डॉक्टरांनी पोसिजर व चेकअप करण्यास सांगीतले, त्यासाठी दिनांक २९ नोव्हेंबर २०२१ रोजी १ लाख रुपये खर्च झाला, माझे पतीचा मेडिकलेम असुनही त्याने मला खूप ऐकवले, “इतना खर्च हो गया, मेरे से मैनेज नहीं हो रहा है” असे बोलुन कटकट केल्यामुळे मी त्याच दिवशी जी.पे व्हारा ५० हजार रुपये माझे पतीला दिले.

मिसकरैज झाल्यामुळे मी खूप व्यथीत होते. असे असतांना दहाव्याच दिवशी माझ्या पतीने परिवारा सोबत राधास्वामी सत्संगला बिआस पंजाब येथे जाण्याचे ठरवले. १६ डिसेंबरला आमच्या लग्नाचा वाढदिवस होता. तरी माझे पतीने मला माहेरी आणुन सोडले दि १५ डिसेंबर २०२१ रोजी आपल्या घरच्यासोबत विआस पंजाबला निघुन गेले.

सतत मला डावलणे व हीन दर्जाची वागणूक देणे, मानसीक त्रास देणे यामुळे मला खूप वाईट वाटले होते, त्यामुळे माझ्या पतीने मला परत सासरी बोलविले असता मी गेले नाही. तसेच माझ्या वडिलांनी सासरच्यांना मिटींगसाठी बोलविले असता, माझे पती, सासु आणि जेठ माझ्या माहेरी आले त्यावेळी माझे म्हणणे ऐकून घेण्याएवजी मला व माझ्या घरच्यांना दमदाटी करून खूपच अपमान केला, त्यामुळे माझ्या वडिलांचे ब्लडप्रेशर वाढले, ते चक्कर येऊन पडणार होते कारण त्यांना ऑलरेडी बीपीचा त्रास आहे. माझ्या वडिलांकडे बघुन मी पुन्हा सासरी नांदायला गेले होते.

माझे जेठ नेहमी आमच्या घरी येऊन आमच्या घरसंसारात दखल दयायचे, मला घालून पाडून बोलायचे, तसेच माझे जेठची माझ्या कमाईवर नजर होती. ते माझ्याकडून पैसे काढण्यासाठी माझे पतीला माझ्या विरोधात भडकवायचे म्हणुन माझे पती माझ्याकडे पैशांची मागणी करून छळ करीत असे.

माझ्या पतीने माझे उच्चशिक्षण व प्रतिष्ठीत जॉबची कधीच कदर केली नाही, माझे पतीने कार बुक केली तेंव्हा मी त्यांना १,५०,०००/- रुपये दिले होते. माझा घरसंसार सुखी व्हावा म्हणुन मी पुर्णपणे सहकार्य करीत होते, तसेच माझा वैयक्तीक खर्च, कपडे, औषधी इत्यादी आपल्या कमाईतून

Jhaeरा

वेत असे. माझ्या पतीने माझे कुठलेच कर्तव्य पार पाडले नाही. उलट पती व सासुची माझ्या कमाईवर नजर होती. मी माझा घरसंसार टिकवण्यासाठी नेहमीच माझे पतीला आर्थिक मदत केलेली आहे.

मी माझे पतीला सहज बोलले की, “अपना घर पुराना हो गया है, यह बेचकर दुसरा फलेट क्यों नहीं लेते” तेंव्हा त्याने, “ठिक है, यह फलेट बेचने के बाद जो पैसा कम पड़ेगा वह तुम्हारे मायके से लेकर आना पड़ेगा” अशी मागणी केली. मी नवीन फलेटचा विषय काढला म्हणुन माझे पती व सासु सतत तगादा लावू लागले की, नवीन फलेटसाठी तुझ्या माहेरून पैसे घेऊन ये, मी नकार दिला तर माझे पती व सासु मला जास्तच त्रास देऊ लागले मला शिवीगाळ मारहाण करीत असत.

मे २०२२ मध्ये मला दोन महिने सुट्टी मिळाली तेंव्हा माझ्या पतीने मला बाहेर कुठे फिरायला नेले नाही परंतू ॲगस्ट २०२२ मध्ये माझे पतीने परिवारासह गोवा फिरायचा एलेन केला, “तुम चारपाच दिन छुट्टी कर सकती हो तो चलो नहीं तो तब तक अपने मां बाप के घर जाकर रहा” मला जॉबवर सुट्टी मिळणार नव्हती म्हणुन मी दि १० ऑगस्ट २०२२ रोजी माहेरी गेले व दि ११ ऑगस्ट २०२२ त्यांना मेसेज करून, “आप हमेशा मेरी बेटी को दुःखी करके, उसे मायके छोड़कर अपने घरवालों के साथ घुमने फिरने जाते हो यह अच्छी बात नहीं है” तर माझ्या पतीने माझ्या आईला फोन करून खुपच वाईट बोलला, “मैं अपनी मम्मी को घुमाता हूं तो तुम जलती हो, मैं वापस आने के बाद बड़ा फैसला लेनेवाला हूं” अशी धमकी दिली.

तरी माझ्या वडिलांनी सारवासारव करण्यासाठी व मामला शांत करण्यासाठी माझे पतीला फोन करून आठदहा वेळा सॉरी बोलून माफी मागिली. तरी माझ्या पतीने माझ्या डॉक्टर वडिलांच्या प्रतिष्ठेचा विचार न करता अत्यंत घाणेरड्या भाषेत त्यांची बेर्इज्जती केली, त्यामुळे माझ्या वडिलांनी अक्षरशः रडून दिले होते. कारण माझ्या वडिलांनी नेहमीच माझे पतीचा आदर सत्कार चांगल्या प्रकारे केला, तर घरी आल्यानंतर नेहमीच भेटवस्तू व खर्ची म्हणुन १ हजार रूपये असे दिलेले आहेत.

दि १७ ऑगस्ट २०२२ रोजी माझ्या पतीने मला मेसेज केला, ‘मुझे तुमसे बात करना है’ मला वाटले की, घरी जावुन बोलावे म्हणुन मी सासरचे घरी गेले. तेंव्हा सासुचे तुमची गोव्याची बात निघाली तर माझ्या पतीने माझ्यावर ओरडले व माझा हात पकडुन, “मे कहींपर भी जाता हुं तो तुम और तुम्हारे मा बाप जलते हो, मेरा मंगलसुत्र निकालो, अपना बॅग उठाओ और नकालो मेरे घरसे, मैं तुझे डिक्होर्स दुंगा और तुम्हारी बहन की शादी भी नहीं होने दुंगा” असे बोलला त्यामुळे मी गळ्यातून मंगलसुत्र व हातातून अंगठी काढून पतीच्या हातात दिली आणि अपमानीत होऊन माहेरी निघुन आले. माझे पती व सासुने नेहमीच माझे मानसीक खच्चीकरण करून मला घरातून निघून जाण्यास मजबूर केलेले आहे.

मी माहेरी आल्यानंतर माझ्या पतीने मला दोन वेळा मेसेज करून परत येण्यास सांगीतले. मी माझे पतीला पुन्हा एक संधी दयावी म्हणुन दि २९ ऑगस्ट २०२२ रोजी दुपारी ०२:३० वाजता पतीचे घरी गेली. सासरी पोहोचताच सासुने, “तु खुद चलके आ गयी वर्ना मैं तो तुझे घर में नहीं लेनेवाली थी” तेंव्हा मी सासुला सांगीतले की, “मुझे आगे की पढाई के लिए पैसों की जरूरत है, इसलिए मे कपाट में से अपने सोने के जेवर निकाल रही हूं” परंतु मी कपाटाचे लॉकर उघडले तर त्यात माझे दागिने नव्हते. तेंव्हा सासुने सांगीतले की, “मैंने और मेरे बेटे दिनेश ने, तुम्हारे कपाट से जेवर पहले ही निकाल लिये है” मी जाब विचारला असता सासु व पतीने मला धक्के देऊन घरातून हाकलून दिले तेंव्हापासुन मी माहेरीच राहात आहे.

मी दिनांक २८ ऑगस्ट २०२२ रोजी पती, सासु व जेठच्या विरोधात महिला तकार निवारण कक्ष उल्हासनगर येथे तकार अर्ज दिला होता. सदर तकार अर्जाचे चौकशीकामी बोलविले असता माझे पती तागेखेस हजर राहिले परंतु आमच्यात तडजोड होऊ शकली नाही.

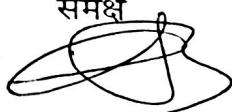
तरी माझे पती श्री दिनेश श्याम झारकानी वय ३८ वर्षे, फोन क ९८२०९७५८४४, सासु—श्रीमती उषा श्याम झारकानी वय ६० वर्ष अंदाजे, फोन क ९८१९९९७०५, १/३२, बोरला सोसायटी, आयसीवायसीआय वॅक समोर, डॉ.सी.जी.रोड, चेंबुर पुर्व मुंबई ४०००७४, जेठ— श्री हरेश श्याम झारकानी वय ४० वर्षे अंदाजे, फोन क ९०२९०९०००९ पत्ता:— रूम नं ५, बिल्डींग नं ६, बी वींग, नित्यानंद बाग को आॅप हौ सो, माहुल रोड, चेंबुर मुंबई ४०००७४ हे खूप लालची असून त्यांनी माझे लग्न झालेपासुन २९ ऑगस्ट २०२२ पावेतो, माझा मानसीक, शारीरीक व आर्थिक छळ केला आहे. माझे पती व सासरचे लोकांनी हूंडयाच्या लालसेने खोटे घोलून लग्नसंबंध जुळवले, त्यांचे बोलण्यावर विश्वास ठेवून माझ्या आईवडिलांनी माझ्या संसारसुखाचा विचार करून सासरचे लोकांच्या इच्छेनुसार

Jhamne

लाखो रूपये खर्च करून मोठ्या धामधुमीत माझे लग्न लावुन दिले. तसेच मी पतीसोबत नाही
प्रयत्न केला. परंतु माझे पती व सासरचे लोकांनी नवीन फ्लॅट घेण्यासाठी माझ्या माहेसून ^(पैश)
मागणी केली असता, मी नकार दिला म्हणुन माझा मानसीक, शारीरीक छळ करून माझे सर्व ^(स्थिती)
आपल्या ताब्यात ठेवून मला माहेरी धक्का बुक्की करून धमकावील्याने हाकलून देवुन माझे वैवाहिक
जीवन बरबाद केले. म्हणुन माझी माझे पती श्री दिनेश श्याम झारकानी सासु— श्रीमती उषा श्याम
झारकानी जेठ— श्री हरेश श्याम झारकानी यांचे विरोधात कायदेशिर तकार आहे.

माझा वरील जबाब संगणकावर मराठीत टंकलिखीत केलेला असुन तो मला वाचुन हिंदीतुन
समजावून सांगितला तो माझ्या सांगणेप्रमाणे बरोबर व खरा आहे.

समक्ष

(चेतन बी बागुल)
सहा पोलीस निरीक्षक
उल्हासनगर पोलीस स्टेशन

हे लिहुन दिले सही.

Jhauna

N.C.R.B (एन.सी.आर.बी)

I.I.F.-I (एकीकृत अन्वेषण फॉर्म - १)

FIRST INFORMATION REPORT

(Under Section 154 Cr.P.C.)

प्रथम खबर अहवाल
(कलम १५४ फौजदारी प्रक्रिया संहिता)

1. District (जिल्हा): ठाणे शहर

P.S.(ठाणे): उल्हासनगर

FIR No.(प्रथम ख.र क्र.): 0026

Year (वर्ष): 2023

Date and Time of FIR (प्र. ख. दिनांक आणि वेळ): 15/01/2023 16:01

S.No. (अ.क्र.)	Acts (अधिनियम)	Sections (कलम)
1	भारतीय दंड संहिता १८६०	498-A
2	भारतीय दंड संहिता १८६०	४०६
3	भारतीय दंड संहिता १८६०	३२३
4	भारतीय दंड संहिता १८६०	५०४
5	भारतीय दंड संहिता १८६०	५०६
6	भारतीय दंड संहिता १८६०	३४

3. (a) Occurrence of offence (गुन्ह्याची घटना):

1. Day(दिवस): दरमियानी दिन

Date From (दिनांक पासून): 14/12/2018

Time Period

(कालावधी):

Date To (दिनांक पर्यंत): 29/08/2022

Time From (वेळेपासून): 00:00 बजे

Time To (वेळेपर्यंत): 00:00 बजे

(b) Information received at P.S. (माहिती मिळालेले पोलीस ठाणे):

Date (दिनांक): 15/01/2023

Time (वेळ): 15:00 बजे

(c) General Diary Reference (रोजनामचा संदर्भ):

Entry No. (नोंद क्र.): 028

Date & Time (दिनांक आणि वेळ): 15/01/2023 16:01 बजे

4. Type of Information (माहितीचा प्रकार): लेखी

5. Place of Occurrence (घटनास्थळ):

1.(a) Direction and distance from P.S.(पोलीस ठाण्यापासून दिशा व अंतर):

पूर्व, 02 किमी

Beat No. (बिट क्र.):

(b) Address (पत्ता): बोरला सोसायटी, ,आयसीबायरसीआय बक समोर, डर्सीजीरोड, चेंबुर पुर्व मुंबई, 400074

(c) In case, outside the limit of this Police Station, then

(या पोलीस ठाण्याच्या हळ्यावर असल्यास):

Name of P.S.(पोलीस ठाण्याचे नाव):

District(State) (जिल्हा(राज्य)):

N.C.R.B (एन.सी.आर.बी)
I.I.F.-I (एकीकृत अन्वेषण फॉर्म - १)

6. Complainant / Informant (तक्रारदार/माहिती देणारा):

- (a) Name (नाव): हिंदू दिनेश रकानी
- (b) Father's/Husband's Name (वडील / पतीचे नाव):
- (c) Date/Year of Birth (जन्म तारीख/वर्ष): 1987
- (d) Nationality (राष्ट्रीयत्व): भारत
- (e) UID No. (यु.आय.डी. क्र.):
- (f) Passport No. (पारपत्र क्र.):

Date of Issue (दिल्याची तारीख):

Place of Issue (दिल्याचे ठिकाण):

- (g) ID details (Ration Card, Voter ID Card, Passport, UID No., Driving License, PAN) ओळखपत्र विवरण (राशन कार्ड, मतदाता कार्ड, पासपोर्ट, यूआईडी सं., ड्राइविंग लाइसेंस, पैन कार्ड)

S.No. (अ.क्र.)	ID Type (ओळखपत्राचा प्रकार)	ID Number (ओळखपत्राचा क्रमांक)
1		

(h) Address (पत्ता):

S.No. (अ.क्र.)	Address Type (पत्त्याचा प्रकार)	Address (पत्ता)
1	वर्तमान पता	द्वारा श्री कमलेश तोलानी, 206, रोहन पलेस सोनारा, हलजवळ, उल्हासनगर 2, जि ठाणे, उल्हासनगर, ठाणे शहर, महाराष्ट्र, भारत
2	स्थायी पता	द्वारा श्री कमलेश तोलानी, 206, रोहन पलेस सोनारा, हलजवळ, उल्हासनगर 2, जि ठाणे, उल्हासनगर, ठाणे शहर, महाराष्ट्र, भारत

(i) Occupation (व्यवसाय):

(j) Phone number (फोन नं.):

Mobile (मोबाइल नं.): 91-9960109787

7. Details of known/suspected/unknown accused with full particulars (माहित असलेल्या /संशयीत/अनोळखी आरोपीचा संपूर्ण पत्ता):

S.No. (अ.क्र.)	Name (नाव)	Alias (उर्फनाव)	Relative's Name (नातेवाईकाचे नाव)	Present Address (वर्तमान पता)
1	दिनेश श्याम रकानी			1. 1/32, बोरला सोसायटी, आयरसीबायरसीआय बक समोर, डसीजीरोड, चेंबुर पुर्व मुंबई, उल्हासनगर, ठाणे शहर, महाराष्ट्र, भारत
2	श्रीमती उषा श्याम रकानी			1. 1/32, बोरला सोसायटी,, आयरसीबायरसीआय बक समोर,, डसीजीरोड, चेंबुर पुर्व मुंबई, ठाणे

3	हरेश श्याम जरकानी			शहर, महाराष्ट्र, भारत
				1. रुम नं 5, बिल्डीग नं 6,, बी वींग, नित्यानंद बाग को ऑप, है सो, माहुल रोड, चेंबुर मुंबई, ठाणे शहर, महाराष्ट्र, भारत

8. Reasons for delay in reporting by the complainant/informant (तक्रारदार/माहिती देणा-याकङ्गन तक्रार करण्यातील विलंबाची कारण):

9. Particulars of properties of interest (संबंधीत मालमत्तेचा तपशील):

S.No. (अ.क्र.)	Property Category (मालमत्ता वर्ग)	Property Type (मालमत्ता प्रकार)	Description (वर्णन)	Value (In Rs/-) (मुल्य (रु.))
-------------------	--------------------------------------	------------------------------------	---------------------	----------------------------------

10 Total value of property (In Rs/-)

(चोरीस गेलेल्या मालमत्तेचे एकूण मुल्य (रु. मध्ये)):

11. Inquest Report / U.D. case No., if any

(इन्क्वेस्ट अहवाल/ अकस्मात मृत्यु प्रकरण क्र., जर असल्यास)):

S.No. (अ.क्र.)	UIDB Number (यु.आय.डी.बी.क्र.)
-------------------	-----------------------------------

12. First Information contents (प्रथम खबर हकीकत):

उल्हासनगर पोलीस स्टेशन गुन्हा राजि नं 26/2023 भादवि कलम 498(अ), 406,323,504,506,34 दिनांक 15/01/2022

मी सौ. हिया दिनेश झरकानी लग्नापुर्वीचे नाव झरना कमलेश तोलानी वय 36 वर्ष, व्यवसाय नोकरी, रा. द्वारा श्री कमलेश तोलानी, 206, रोहन पॅलेस सोनारा हॉलजवळ, उल्हासनगर 2, जि ठाणे, मो. नंबर 9960109787 समक्ष पोलीस ठाण्यात हजर राहुन लिहुन देते की,

मी वर नमुद पत्त्यावर माहेरी राहत असुन माझे लग्न दिनांक 16 डिसेंबर 2018 रोजी श्री दिनेश श्याम झरकानी, रा. 1/32, बोरला सोसायटी, आयसीबायसीआय बॅक समोर, डॉ. सी. जी. रोड, चेंबुर पुर्व मुंबई 400074 यांच्यासोबत धार्मिक रितीरिवाज व दोन्ही कुदुंबिंयाच्या राजीखुशीने कलब इमरॉल्ड, स्वस्तीक पांक, चेंबुर मुंबई येथे झाले होते.

माझे लग्न ठरविताना सासरचे लोकांनी सांगितलक होते की, आमचे चेंबुर मध्ये दोन प्लॅट आहेत. दोन मोठे दुकान आहे. त्यापैकी मी एक दुकानात टिक्कीचे शोरूम चालवितोव दुसरे भाड्याने दिले आहे. त्यापैकी लग्न 40 हजार रुपये भाडे मिळते, मुलगा इंजिनिअर आहे. त्यांचे बोलण्याबर विश्वास ठेवुन मी लग्नास होकार दिला. आम्ही लग्न ठरवायचा गेलो तेव्हा मुलाकडच्यांनी सांगितले की, लग्न मोठ्या हॉटेलमध्ये करून घावे लागेल व लग्नाचा पुर्ण खर्च तुम्हाला करावा लागेल ते आम्ही मान्य केले.

कच्ची एंजेझेट, म्हणजे शगुन चा कार्यक्रम दिनांक 24 जुन 2018 रोजी मयुर हॉटेल, उल्हासनगर 3, येथे झाली तेव्हा क 5 ग्रॅमचे-एक, 2 ग्रॅमचे एक, 1 ग्रॅमचे एक असे एकूण 3 सोन्याच्या गिन्ही दिल्या होत्या. सदर एंजेझेटचा खर्च 10,00,000/रु माझ्या वडीलांनी केला

एमरॉल्ड हॉटेल, चेंबुर, मुंबई सासरचे लोकांनी पसंत केले होते. सदर हॉटेलचे भाडे व जेवणाचा खर्च 17,50,000/रु माझ्या वडीलांनी केला. लग्नात मुलाला सोन्याचे ब्रेसलेट, चैन व अंगठी, तसेच सासुला 22 ग्रॅमचा सोनाचा नेकलेस सेट, सासरे यांना 14 ग्रॅमची चैन, जेठे जेठांनी व त्यांचा मुलगा तिघांना प्रत्येकी एक सोन्याची अंगठी, तसेच सासरचे 15 नातेवाईकांना प्रत्येकी 1 ग्रॅमचा सोन्याचा शिक्का आणि 4 नातेवाईकांना प्रत्येकी 2 ग्रॅमचा सोन्याचा सिक्का, चांदीचे 100 ग्रॅम वजनाचे 3 सिक्के, चांदीची गाय, चांदीची तुळस, चांदीचे दोन कटोरे, चांदीची थाळी, सासरचे सर्व लोकांना बँग भरून 35 हजार रुपयाचे कपडे, तीन ब्लॅककेट, मायक्रोवेव्ह आणि

नॉनस्टिक सेट, 21 किलो मिठाई, फरसाण इत्यादी दिले. लग्रात माझ्या आईवडीलांनी मला 7 लाख रुपये किमतीचा डायमंड सेट, आणि 30 तोळे सोन्याचे दागिने दिले.

दिनांक 14/12/2018 रोजी आमच्याकडे “माता की चैकी”चा कार्यक्रम झाला तेह्वा सासरचे लोकांना खर्च म्हणुन 21,000/- रु दिले. त्यानंतर मुलाला अंगठी सोठी रोख 50,000/- रु दिले वर पोषाखासाठी म्हणुन 20,000/- रु सासुला डेस्सराठी 10,000/- रु तसेच लग्राचे दसरे दिवशी माझ्या माहेरी सतावरा (लग्नानानंतरचा पहीला दिवस) कार्यक्रमात सासरच्यांना 21,000/- रु माझे पतीला 400 अमेरिकन डॉलर, तसेच माझ्या ऑस्ट्रेलियाहुन आलेला बहिणीने माझे पतीला अंपेलचे आयपॅड 60 हजार रुपये किमतीचे दिले व सासुला 5 हजार रुपयाची पर्स दिली तसेच सासरे 5000 रुपये किमतीची टायटन घडयाळ, इत्यादी रोख व भेटवस्तु दिलेल्या आहेत.

या व्यतिरिक्त एंजेंजमेंट झाल्यापासुन लग्र होईपर्यंत जे सणवार आले त्या प्रत्येक सणाला मिठाई, खर्ची, भेटवस्तु इत्यादी भरभरून दिले आहे. एंजेंजमेंटपासुन ते लग्रापर्यंतचा एकुण खर्च 80 लाख रुपये माझ्या आई वडीलांनी केला आहे.

सासरचे लोकांनी मला फक्त एक एंजेंजमेंटची अंगठी, एक छोटेसे पेंडेंट सेट आणि लग्रात मंगळसुत्र व मावस सासुने सोन्याचे एक कंगन एवढेच दिले होते.

लग्रानंतर मी सासरचे कुटुंबात नांदण्यास गेले होते. त्यावेळी माझे सासरे हयात होते. सासु सासरे व आम्ही पती पत्नी असे सोबत राहु लागलो. माझे पती इंजिनिअर असुन मी उच्चशिक्षित पीएचडी प्राफेसर आहे. लग्राच्या चारपाच दिवसानंतर आम्ही पतीपत्नी सिंगापुर येथे हनिमुनसाठी गेलो होतो.

काही दिवसानंतर मी, माझे पतीला त्यांची दोन दकाने दाखवा म् हणुन वारंवार सांगितले तर ते टाळत होते. म्हणुन मी सासुला विचारणा केल्यावर तिने सांगितले की, “हमारी दो कबाडखाने जैसी दुकाने हैं एक दुकान में तुम्हारे ससुर टिक्ही रिपेरिंग का काम करते हैं और दुसरा 4,000/- रु भाडेपर दिया हुआ है” हे ऐकुन मला धक्काच बसला माझे पती सासुला सांगायाचे की, “झरना अपनी कमाई से पप्पा का दुकान बनाकर देग़ी.”

मी नोकरी करूनही घरातील आपले गृहिणीचे कर्तव्य व्यवस्थीत पार पाडत होते. लग्राच्या दोन महिन्यानंतर सासु सासरे यांच्या लग्राच्या वाढदिवस होता म्हणुन जेठने लोणावळा येथे गेस्ट हाउस बुक केले होते परंतु तिथे जाण्यापुर्वी मला समजले की, सदर गेस्ट हाउसमध्ये फक्त दोनच बेडरूम होत्या, एक सासु सासरे व दुसरी जेठ व जेठांनी यांच्यासाठी. याबाबत पतीला विचारल्यावर त्याने, “तुझे क्या करना है, चुप रहो वर्ना अपनी शादी खतरे में आ जायेगी” असे उत्तर दिले. अशी धमकी माझ्या पतीने मला बरेच वेळा दिलेली आहे.

माझे पती नेहमीच मला बोलायाचे की, माझ्यावर खूप जबाबदारी आहे. तेह्वा मी माझे पतीला विचारले की, मोठे भाऊ आईवडीलांना आर्थिक सहकार्य करीत नाहीत का?, तर माझ्या पतीने, “यह सब तुम मत पुछो वर्ना शादी खतरे में आ जायेगी”

आमच्या पहील्या लग्राचे वाढदिवसाला माझ्या वडिलांनी 25 हजाराचा नवीन टिक्ही पाठवला होता, तो मी घरी नसतांना आला तर सासरे यांनी कपाटावर ठेवून दिला. दोनतीन दिवस सांगितले नाही, नंतर समजले की, माझ्या पतीने सदर टिक्ही परत करून त्याच्या बदल्यात वॉशिंग मशिन आणले.

माझे सासरे यांच्या निधनानंतर माझी सासु आमचे वैवाहीक जीवनात खूपच दखल देऊ लागली, जाणुन बुजुन म्हणुन बरेच वेळी माझे पतीला तिच्यासोबत झोपायला बोलवुन घेत असे, ती नाराज होऊ नये भाडण करायची. त्यामुळे सासुला देखील घेउन जावे लागत. माझे पती देखील माझे सोबत बाहेर असतांना, “मां हरकत घेतली तर सासु मला शिवीगाळ करीत, “हरामजादी तु निकल जा मेरे घर से, तेरे साथ दिनेश सोता तो है” असे घालून पाढून बोलत असे. आम्हा पतीपत्नीस एकात मिळावा या उद्देशाने बरेच वेळा मी खर्च करून त्याला बाहेर घेऊन जात असे.

मी गरोदर राहिल्यानंतर मला मानसीक शांतता व आरामाची गरज असतांना माझे पतीने मला रेल्वेने माहेरी मानसीक त्रास व ताणतणाव यामुळे माझा दुसरे महिन्याचा गर्भ मिसकॅरेज झाला.

माझे मिसकॅरेज झाल्यानंतर डॉक्टरानी पोसिजर व चैकअप करण्यास सांगितले, त्यासाठी दिनांक 29 नोव्हेंबर 2021 रोजी 1 लाख रुपये खर्च झाला, माझे पतीचा मेडिकलम असुनही त्याने मला खूप ऐकवले, “इतना खर्च हो गया, मेरे से मैंनेज नहीं हो रहा है” असे बोलून कटकट केल्यामुळे मी त्याच दिवशी जी.पै व्हारा 50 हजार रुपये माझे पतीला दिले.

मिसकॅरेज झाल्यामुळे मी खुप व्यथीत होते. असे असतांना दहाव्याच दिवशी माझ्या पतीने परिवारा सोबत माझे पतीने मला माहेरी आणुन सोडले दि 15 डिसेंबर 2021 रोजी आपल्या घरच्यासोबत विआस पंजाबला निघून गेले.

सतत मला डावलणे व हीन दर्जाची वागणक देणे, मानसीक त्रास देणे यामुळे मला खुप वाईट वाटले होते, मिटीगसाठी बोलविले असता, माझे पती, सासु आणि जेठ माझ्या माहेरी आले त्यावेळी माझे म्हणणे ऐकून घेण्याएवजी मला व माझ्या घरच्यांना दमदाटी करून खूपच अपमान केला, त्यामुळे माझ्या वडिलांचे ब्लडप्रेशर सासरी नांदायला गेले होते.

माझे जेठ नेहमी आमच्या घरी येऊन आमच्या घरसंसारात दखल दयायचे, मला घालून पाढून बोलायचे, भडकवायचे म्हणुन माझे पती माझ्याकडे पैशांची मागणी करून छळ करीत असे.

माझ्या पतीने माझे उच्चविश्कंण व प्रतिष्ठीत जॉबची कधीच कदर केली नाही, माझे पतीने कार बुक केली तेंव्हा मी त्यांना 1,50,000/- रुपये दिले होते. माझा घरसंसार सुखी व्हावा म्हणुन मी पुरुषपणे सहकार्य करीत होते, तसेच माझा वैयक्तीक खर्च, कपडे, औषधी इत्यादी आपल्या कमाईतून घेत असे. माझ्या पतीने माझे कुठलेच कर्तव्य पार पाडले नाही. उलट पती व सासुची माझ्या कमाईवर नजर होती. मी माझा घरसंसार टिकवण्यासाठी नेहमीच माझे पतीला आर्थिक मदत केलेली आहे.

मी माझे पतीला सहज बोलले की, “अपना घर पुराना हो गया है, यह बेचकर दूसरा फ्लॅट क्यों नहीं लेते” तेंव्हा त्याने, “ठिक है, यह फ्लॅट बेचने के बाद जो पैसा कम पड़ेगा वह तुम्हारे मायके से लेकर आना पड़ेगा” अशी मागणी केली. मी नवीन फ्लॅटचा विषय काढला म्हणुन माझे पती व सासु सतत तगादा लावू लागले की, नवीन फ्लॅटसाठी तुझ्या माहेरून पैसे घेऊन ये, मी नकार दिला तर माझे पती व सासु मला जास्तच त्रास देऊ लागले मला शिवीगाळ मारहाण करीत असत.

मे 2022 मध्ये मला दोन महिने सुट्टी मिळाली तेंव्हा माझ्या पतीने मला बाहेर कुठे फिरायला नेले नाही परंतु ॲगस्ट 2022 मध्ये माझे पतीने परिवारासह गोवा फिरायचा प्लॅन केला, “तुम चारपाच दिन छुट्टी कर सकती हो तो चलो नहीं तो तब तक अपने मां बाप के घर जाकर रहा” मला जॉबवर सुट्टी मिळणार नव्हती म्हणुन मी दि 10 ॲगस्ट 2022 रोजी माहेरी गेले व दि 11 ॲगस्ट 2022 रोजी माझे पती व सासरची मंडळी गोवा फिरायला गेले. माझे पती गोव्याला असतांना माझ्या आईने त्यांना मेसेज करून, “आप हमेशा मेरी बेटी को दुःखी करके, उसे मायके छोडकर अपने घरवालों के साथ घुमने फिरने जाते हो यह अच्छी बात नहीं है” तर माझ्या पतीने माझ्या आईला फोन करून खूपच वाईट बोलला, “मैं अपनी मम्मी को घुमाता हूं तो तुम जलती हो, मैं वापस आने के बाद बडा फैसला लेनेवाला हूं” अशी धमकी दिली.

तरी माझ्या वडिलांनी सारवासारव करण्यासाठी व मामला शांत करण्यासाठी माझे पतीला फोन करून आठदहा वेळा सॉरी बोलून माफी मागितली. तरी माझ्या पतीने माझ्या डॉक्टर वडिलांच्या प्रतिष्ठेचा विचार न करता अत्यंत घाणेरड्या भाषेत त्यांची बैर्जज्जती केली, त्यामुळे माझ्या वडिलांनी अक्षरशः रडन दिले होते. कारण माझ्या वडिलांनी नेहमीच माझे पतीचा आदर सत्कार चांगल्या प्रकारे केला, ते घरी आल्यानंतर नेहमीच भेटवस्तू व खर्च म्हणुन 1 हजार रुपये असे दिलेले आहेत.

दि 17 ॲगस्ट 2022 रोजी माझ्या पतीने मला मेसेज केला, ‘मुझे तुमसे बात करना है’ मला वाटले की, घरी जुवुन बोलावे म्हणुन मी सासरचे घरी गेले. तेंव्हा सासुचे तुमची गोव्याची बात निघाली तर माझ्या पतीने माझ्यावर ओरडले व माझा हात पकडुन, “मे कहींपर भी जाता हु तो तुम और तुम्हारे मा बाप जलते हो, मेरा मंगलसुत्र निकालो, अपना बंग उठाओ और नकालो मेरे घरसे, मैं तुझे डिव्होर्स दुगा और तुम्हारी बहन की शादी भी नहीं होने दुगा” असे बोलला त्यामुळे मी गळ्यातून मंगळसुत्र व हातातून अंगठी काढून पतीच्या हातात दिली आणि अपमानीत होऊन माहेरी निघून आले. माझे पती व सासुने नेहमीच माझे मानसीक खच्चीकरण करून मला घरातून निघून जाण्यास मजबूर केलेले आहे.

मी माहेरी आल्यानंतर माझ्या पतीने मला दोन वेळा मेसेज करून परत येण्यास सांगीतले. मी माझे पतीला पुन्हा एक संधी दयावी म्हणुन दि 29 ॲगस्ट 2022 रोजी दुपारी 02:30 वाजता पतीचे घरी गेली. सासरी पोहोचताच सासुने, “तु खुद चलके आ गयी वर्ना मैं तो तुझे घर मैं नहीं लेनेवाली थी” तेंव्हा मी सासुला सांगीतले की, “मुझे आग की पढाई के लिए पैसों की जरूरत है, इसलिए मे कपाट मैं से अपने सोने के जेवर निकाल रही हूं”

परंतु मी कपाटाचे लॉकर उघडले तर त्यात माझे दागिने नव्हते. तेंव्हा सासुने सांगितले की, “मैंने और मेरे बेटे दिनेश ने, तुम्हारे कपाट से जेवर पहले ही निकाल लिये हैं” मी जाब विचारला असता सासु व पतीने मला धक्के देऊन घरातून हाकलून दिले तेंव्हापासुन मी माहेरीच राहात आहे.

मी दिनांक 28 ऑगस्ट 2022 रोजी पती, सासु व जेठच्या विरोधात महिला तकार निवारण कक्ष उल्हासनगर येथे तकार अर्ज दिला होता. सदर तकार अर्जाचे चैकशीकामी बोलविले असता माझे पती तारखेस हजर राहिले परंतु आमच्यात तडजोड होऊ शकली नाही.

तरी माझे पती श्री दिनेश श्याम झरकानी वय 38 वर्ष, फोन क्र 9820975844, सासु- श्रीमती उषा श्याम झरकानी वय 60 वर्ष अंदाजे, फोन क्र 9819999705, 1/32, बोरला सोसायटी, आयसीबायसीआय बँक समोर, डॉ.सी.जी.रोड, चेंबुर पुर्व मुंबई 400074, जेठ- श्री हरेश श्याम झरकानी वय 40 वर्ष अंदाजे, फोन क्र 9029090009 पत्ता:- रुम नं 5, बिल्डींग नं 6, बी वींग, नित्यानंद बाग को ॲप हौ सो, माहुल रोड, चेंबुर मुंबई 400074 हे खूप लालची असून त्यांनी माझे लग्न झालेपासुन 29 ऑगस्ट 2022 पावेतो, माझा मानसीक, शारीरीक व आधिक छळ केला आहे. माझे पती व सासरचे लोकांनी हूडयाच्या लालसेने खोटे बोलून लग्नसंबंध जुळवले, त्यांचे बोलण्यावर विश्वास ठेवून माझ्या आईवडिलांनी माझ्या संसारसुखाचा विचार करून सासरचे लोकांच्या इच्छेनुसार लाखो रुपये खर्च करून मोठ्या धामधूमीत माझे लग्न लावून दिले. तसेच मी पतीसोबत नांदण्याचा प्रयत्न केला. परंतु माझे पती व सासरचे लोकांनी नवोन फ्लॅट घोण्यासाठी माझ्या माहेरुन पैशांची मागणी केली असता, मी नकार दिला म्हणुन माझा मानसीक, शारीरीक छळ करून माझे सर्व स्विधन आपल्या ताब्यात ठेवून मला माहेरी धक्का बुक्की करून धमकावील्याने हाकलून देवून माझे वैवाहीक जीवन बरबाद केले. म्हणुन माझी माझे पती श्री दिनेश श्याम झरकानी सासु- श्रीमती उषा श्याम झरकानी जेठ- श्री हरेश श्याम झरकानी याचे विरोधात कायदेशिर तकार आहे.

माझा वरील जबाब संगणकावर मराठीत टंकलिखीत केलेला असुन तो मला वाचुन हिंदीतुन समजावून सांगितला तो माझ्या सांगणेप्रमाणे बरोबर व खरा आहे.

दाखल -सपोनि/बागुल
तपास-WAS आळदे

13. Action taken: Since the above information reveals commission of offence(s) u/s as mentioned at Item No. 2. (केलेली कारवाई: बाब क्र.२ मध्ये नमूद केलेल्या कलमान्वये वरील अहवालावरून अपराध घडल्याचे.)

(1) Registered the case and took up the investigation:
(प्रकरण नोंदविले आणि तपासाचे काम हाती घेतले):

or (किंवा)

(2) Directed (Name of I.O.) (तपास अधिकार्याचे नाव):

CHETAN BALKRISHNA BAGUL

Rank (पद): I (Inspector)

No.(क्र.):

to take up the Investigation (ला तपास करण्याचे अधिकार दिले) or (किंवा)

(3) Refused investigation due to (ज्या कारणामुळे तपास करण्यास नकार दिला):

N.C.R.B (एन.सी.आर.बी)

I.I.F.-I (एकीकृत अन्वेषण फॉर्म - १)

or (ज्या कारणामुळे तपास करण्यास नकार दिला)

(4) Transferred to P.S.

(गुन्हा दुसरीकडे पाठविला असल्यास त्या पोलीस ठाण्याचे नाव):

District (जिल्हा):

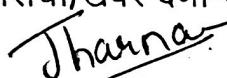
on point of jurisdiction (को क्षेत्राधिकार के कारण हस्तांतरित) .

F.I.R. read over to the complainant / informant, admitted to be correctly recorded and a copy given to the complainant / informant free of cost. (प्रथम खबर तक्रारदाराला/खबरीला वाचून दाखविली, बरोबर नोंदविली असल्याचे त्याने मान्य केले आणि तक्रारदाराला/खबरीला खबरीची प्रत मोफत दिली.)

R.O.A.C.(आर. ओ .ए .सी.)

14 Signature/Thumb impression of the complainant / informant.

(तक्रारदाराची/खबर देणा-याची सही/अंगठा):

15. Date and time of dispatch to the court

(न्यायालयात पाठवल्याची तारीख व वेळ):

पोलीस ठाणे अंमलदार

Signature of Officer in charge,

Police Station

(ठाणे प्रभारी अधिकायाची स्वाक्षरी)

Name (नाव): DILIP MAGAN FULPA

Rank(पद): I (Inspector)

No.(सं.):